

Má kresťan zachovávať sobotu?

Má kresťan zachovávať celé Desatoro? Aj štvrté prikázanie — sobotu? Čo znamená, že Boh siedmy deň odpočíval? Podobné otázky si často kladú ľudia, ktorí sa zaoberajú Bibliou.

V nasledujúcom texte by sme sa chceli zamyslieť nad tým, aký postoj majú mať kresťania k zachovávaní soboty ako dňa odpočinku. Tiež sa krátko pozrieme na význam tohto prikázania v Starom zákone a na jeho novozákonné naplnenie.

Obsah

- 1 Komu a kedy bola sobota daná?
- 2 Ako máme chápať, keď je napísané, že Boh v siedmy deň odpočíval?
- 3 Aký mal prístup k sobote Ježiš?
- 4 Aký mali prístup k sobote prví kresťania?
- 5 Máme zachovávať sobotu podľa Desatora?
- 6 Záver: sobota, nedeľa alebo každý deň?

⚓ 1 Komu a kedy bola sobota daná?

V Desatore sa píše:

Zachovávaj sobotňajší deň, aby si ho zasvätil, ako ti prikázal Pán, tvoj Boh. Šesť dní budeš pracovať a robiť každú svoju prácu, ale siedmy deň je sobota, (to jest odpočinok) pre Pána, tvojho Boha; vtedy nebudeš konať nijakú prácu ani ty, ani tvoj syn, ani tvoja dcéra, ani tvoj sluha, ani slúžka, ani tvoj vól, ani osol, ani nijaký tvoj dobytok, ba ani cudzinec, ktorý býva v tvojich bránach, aby tvoj sluha a tvoja slúžka mali podobný odpočinok ako ty. Pamätaj, že si bol otrokom v egyptskej krajine a že ťa Pán, tvoj Boh, vyviedol odtiaľ mocnou pravicom a zdvihnutým ramenom: preto ti Pán, tvoj Boh, prikázal zachovávať sobotňajší deň. (Deuteronomium 5:12–15)

Hlavným zámerom prikázania zachovávať sobotu bolo, aby Boží ľud venoval (aspoň tento^[1]) jeden deň týždňa úplne Bohu.

Z uvedenej pasáže vidíme, že sobota bola rovnako pripomienkou na východ Izraelitov z Egypta. Izraeliti mali dopriať svojim sluhom deň odpočinku s vedomím, že oni sami kedysi boli otrokmi. Majú sa teda k svojim vlastným sluhom správať korektne:

Šesť dní budeš pracovať, v siedmy deň zachováš sobotu, aby si odpočinul tvoj býk a osol a oddýchol syn tvojej nevoľnice a cudzinec! (Exodus 23:12)

V kontexte týchto myšlienok je potrebné spomenúť nasledujúce verše:

„Povedz Izraelitom: »Zachovávajte moju sobotu! Veď ona je znamením medzi mnou a vami z pokolenia na pokolenie, aby sa poznalo, že ja som Pán, ktorý vás posväcuje! Zachovávajte moju sobotu, nech vám je svätá! Kto ju znesvätí, musí

zomrieť. Kto by v ten deň pracoval, bude vyhubený spomedzi svojho ľudu! Šesť dní budete pracovať, v siedmy deň je však Pánova svätá sobota, deň odpočinku. Každý, kto bude v sobotu pracovať, musí zomrieť! Nech Izraeliti zachovávajú sobotu a nech ju svätia z pokolenia na pokolenie ako večnú povinnosť zmluvy. Nech je ona na večné znamenie medzi mnou a Izraelitmi, lebo za šesť dní Pán stvoril nebo a zem, v siedmy deň však odpočíval a oddychoval!” (Exodus 31:13-17)

V citáte sa spomína, že sobota bola daná ako znamenie zmluvy medzi Bohom a izraelským ľuďom.

Potom si zostúpil na vrch Sinaj a hovoril si s nimi z neba a dal si im správne sudy, spoľahlivé zákony, dobré ustanovenia a prikázania. Vyjavil si im tiež svoju svätú sobotu a prostredníctvom svojho služobníka Mojžiša dal si im prikázania, ustanovenia a zákon. (Nehemiáš 9:13-14)

Z úryvku z Nehemiáša je zrejmé, že sobota nebola známa od času stvorenia sveta, ale Boh ju zjavil izraelskému ľudu, keď im odovzdal zákon. Aj v iných knihách Biblie je spomenuté, že sobota sa pred Mojžišom nezachovávala:

Vyviedol som ich teda z egyptskej krajiny a zaviedol som ich na púšť. Potom som im dal svoje príkazy, oboznámil som ich so svojimi právami, ktoré má človek zachovávať a podľa nich žiť. Dal som im svoje soboty, aby boli znamením medzi mnou a medzi nimi; nech vedia, že ja, Pán, som to, ktorý ich posväcujem... Zasväcujte moje soboty, nech sú znamením medzi mnou a medzi vami, aby ste vedeli, že ja som Pán, váš Boh. (Ezechiel 20:10-12+20)

Ezechiel tu dvakrát hovorí, že sobota bola znamením zmluvy medzi Bohom a jeho ľuďom, ktorý vyviedol z Egypta.

Zo všetkých uvedených citátov môžeme vidieť, že Boh dal sobotu izraelskému ľudu, keď ho vyviedol z Egypta, aby bola na znamenie zmluvy medzi Bohom a Izraelom. Toto prikázanie bolo dané výhradne Izraelitom ako znamenie, aby sa odlíšili od ostatných národov.

✚ 2 Ako máme chápať, keď je napísané, že Boh v siedmy deň odpočíval?

Na siedmy deň Boh dokončil svoje dielo, ktoré konal; na siedmy deň si odpočinul od všetkého diela, ktoré vykonal. Nato Boh požehnal siedmy deň a posvätil ho, lebo v ňom si odpočinul od všetkého diela, ktoré stvorením začal konať. (Genezis 2:2-3)

Niektorí tvrdia, že Boh dal prikázanie zachovávať sobotu už pri stvorení sveta, a pretože sám Boh odpočíval, rovnako aj my musíme zachovávať deň odpočinku.

Pre hlbšie pochopenie Božej bytosti nám pomôžu verše, ktoré o Bohu hovoria, že nikdy neprestáva pracovať:

Pomoc mi príde od Pána, ktorý stvoril nebo i zem. Nedovolí, aby sa ti noha zachvela, nezdriemne ten, čo ťa stráži. Nedrieme veru, ani nespí ten, čo stráži Izraela

(Žalm 121:2-4)

Ježiš im povedal: „Môj Otec pracuje doteraz, aj ja pracujem.“ (Ján 5:17)

Každý dobrý údel, každý dokonalý dar je zhora, zostupuje od Otca svetiel, u ktorého niet premeny ani tieňa zmeny. (Jakubov list 1:17)

Božia podstata je večná a nemenná, preto „neustáva a neumdlieva“ (Izaiáš 40:28). Keď sa v Genezis píše, že Boh siedmy deň odpočíval, požehnal a posvätil ho, je tým vyjadrené, že pokoj a odpočinok patria k Božej podstate rovnako ako Jeho práca a aktivita. Boží odpočinok v Genezis vyjadruje:

- Boh dokončil svoje stvoriteľské dielo a videl, že všetko bolo veľmi dobré, dokonalé a nič nepotrebovalo vylepšenie alebo akúkoľvek opravu. Boh sa zo svojho diela radoval a oslavoval ho, pretože ho dokonal z lásky (Žalm 104:31).
- Cieľom stvorenia je odpočinok. Nie pasívny odpočinok, ale spoločenstvo s Bohom, keď ho oslavujeme. On má na nás vždy čas. Takýto odpočinok môžeme zakúsiť už v tomto živote, ale dokonalé naplnenie príde až vo večnosti. Nový zákon preto vzťahuje odpočinok siedmeho dňa na večné spoločenstvo v nebi (Židom 4:10-11 „vojsť do onoho pokoja“)
- Boh stvoril človeka na svoj obraz. Cieľom nášho života preto nemá byť neúnavná práca a námaha, ale vzťah s našim Stvoriteľom. Mali by sme mať tento cieľ pred očami a neminúť ho skrze svoju zaneprázdnenosť. Boh je stále aktívny, ale stále v pokoji.
- Boh našiel pokoj vo svojom dokonalom diele. Z toho môžeme porozumieť, že aj my nájdeme pokoj, keď budeme činiť Jeho vôľu.

Z Genezis 2:3 a z celého príbehu o stvorení sa môžeme mnohému učiť. Hovorí o duchovne dôležitých skutočnostiach, ale nemáme z neho vyvodiť, že Boh podlieha času a na 24 hodín prestal pracovať. Starý zákon bol pôvodne napísaný pre Izraelitov, preto v ňom nájdeme židovský spôsob vyjadrovania. Na začiatku Genezis je Božie stvoriteľské dielo zasadené do rámca sedemdňového týždňa, ktorý končí sobotňajším odpočinkom. Pre Izraelitov to malo byť povzbudením zachovávať sobotu, čo často vo svojej histórii zanedbávali a tým vyjadrovali Bohu svoju neveru a nedôveru.

✠ 3 Aký mal prístup k sobote Ježiš?

Hoci Ježiš zachovával židovské zákony, vo svojej odovzdanej službe ľuďom nerozlišoval jednotlivé dni. V situácii, kedy jeho učeníci v sobotu trhali obilné klasy (Matúš 12:1-8) Ježiš poukázal na to, že Boh si necení formálne zachovávanie zákazov spojených so sobotou, ale hľadá na postoj srdca.

Ježiš viackrát pobúril svojich odporcov, keď uzdravoval, teda pracoval v sobotu (napr. v Jánovi 6:6-7 urobil zo sliny blato a potrel ním slepému oči). V inú sobotu Ježiš uzdravil chromého človeka a vyzval ho, aby si vzal svoje lôžko a chodil, čo podľa Židov bolo neprípustné. Ján o tom píše:

Preto sa Židia ešte väčšmi usilovali zabiť ho, lebo nielenže porušoval sobotu, ale aj Boha nazýval svojim Otcom a robil sa rovným Bohu. (Ján 5:18)

Ježiš na inom mieste prehlásil:

Syn človeka je pánom aj nad sobotou. (Matúš 12:8)

Týmito výrokmi chcel Ježiš odhaliť náboženské pokrytectvo svojich kritikov. V Kázni na vrchu v Matúšovi 5

vidíme Ježišov postoj k zákonu. Vo verši 17 povedal, že zákon neprišiel zrušiť, ale naplniť. Svoje slová opakovane uvádza formuláciou: „Počuli ste, že bolo povedané ... no ja vám hovorím...“. Prikázanie „Nescudzoložíš“ rozšíril na nečisté myšlienky a pohľady, „Nezabiješ“ vztiahol na nenávisť a pohrdanie a podobne nové veci učil o prísaha a láske k nepriateľom. Ježiš dal starozákonným prikázaniám hlbší – v skutočnosti pôvodný obsah. Podobne je tomu so sobotou. Aj keď sobota nie je v Kázni na vrchu spomenutá, Ježiš toto prikázanie dokonale naplnil svojou odovzdanosťou a láskou v dennom živote.

⚓ 4 Aký mali prístup k sobote prví kresťania?

Všimnime si, že v Novom zákone nenájdeme jediné pasáž[2] kde by kresťania boli napomínaní kvôli zanedbávaniu soboty. Pretože bola sobota daná izraelskému ľudu, Ježiš a jeho učeníci ju ako Židia prirodzene zachovávali [3]. Na druhej strane z toho nemôžeme vyvodiť záver, že dodržiavanie soboty považovali za nutné pre spásu, ani že ju máme zachovávať dnes. Pre nás je smerodajná situácia prvých kresťanov, ktorí sa obrátili z pohanov.

Ďalej je pozoruhodné, že v Novom zákone nenájdeme najmenší náznak, že by kresťania nežidovského pôvodu mali zachovávať sobotu. Keď sa apoštoli zišli v Jeruzaleme kvôli otázke, čo majú zachovávať kresťania z pohanov (Skutky 15:10–21), uzniesli sa na štyroch bodoch: zdržať sa mäsa obetovaného modlám, jedenia krvi, mäsa udusených zvierat a smilstva (incestu). Tieto body boli v tej dobe považované za nutné, aby sa udržalo spoločenstvo medzi kresťanmi z pohanov a zo židov a aby kresťania z pohanov neboli pohoršením pri zvestovaní evanjelia Židom. Zachovávanie soboty k týmto bodom nepatriilo. Žiaden apoštol sa neodvážil položiť na šiju kresťanov z pohanov ťažké jarmo zákona.

Apoštol Pavol napísal Rimanom:

Lebo niekto robí rozdiel medzi dňom a dňom, iný nerozlišuje dni; len nech je každý úplne presvedčený o svojom. Kto zachováva deň, zachováva ho kvôli Pánovi; kto je, je kvôli Pánovi, veď vzdáva vdaky Bohu; a kto neje, neje kvôli Pánovi a vzdáva vdaky Bohu. (Rimanom 14:5–6)

Skutočnosť, že niekto robil rozdiel medzi dňom a dňom znamená, že niektorí kresťania zo židov stále zachovávali sobotu. Neprichádza do úvahy iný deň, ktorý by mohli zachovávať kvôli Pánovi. Pavol neučil, aby každý zachovával sobotu a predpisy o jedlách. Z kontextu veršov 2 a 14 vidíme, že Pavol považoval tých, čo stále zachovávali sobotu a predpisy o jedlách za slabých. Na druhej strane niektorí kresťania zo židov už pochopili, že nemusia zachovávať zákon. Teda, ak Pavol od nich nevyžadoval, aby zachovávali sobotu, tým menej to očakával od kresťanov z pohanov.

V Novom zákone nájdeme listy cirkvám, kde boli niektorí kresťania z pohanov v nebezpečenstve, že začnú dodržiavať zákon. Pavol ich prísne napomína:

Ale keď prišla plnosť času, Boh poslal svojho Syna, narodeného zo ženy, narodeného pod zákonom, aby vykúpil tých, čo boli pod zákonom, a aby sme dostali adoptívne synovstvo. Pretože ste synmi, poslal Boh do našich sŕdc Ducha svojho Syna a on volá: „Abba, Otče!“ A tak už nie si otrok, ale syn; a keď syn, tak skrze Boha aj dedič. No vtedy, keď ste nepoznali Boha, slúžili ste tým, čo v skutočnosti nie sú bohmi. Ale teraz, keď ste poznali Boha, alebo skôr, keď Boh pozná vás, ako to, že sa znova vraciate k slabým a úbohým živlom a chcete im zasa slúžiť ako predtým?! Zachovávate dni, mesiace, obdobia a roky! Bojím sa o vás, či sa azda nenamáham medzi vami nadarmo. (Galatským 4:8-11)

Zamyslime sa nad tým, ako Pavol argumentuje. Galatskí boli pred obrátením pohanmi, ktorí slúžili modlám. Ich náboženstvo nemalo žiadnu silu, aby ich priblížilo k Bohu. Teraz sa však znižujú na podobnú úroveň. Začínajú zachovávať dni a mesiace (sobotu a iné židovské sviatky), čo Pavol považuje za opätovný príklon k slabým živlom – teda úpadok na rovnakú úroveň, ako kedysi pri pohanských sviatkoch a rituáloch, ktorými boli zotročení (verš 8 a 9).

V rovnakom liste Pavol pokračuje:

Čudujem sa, že od toho, ktorý vás povolal v Kristovej milosti, tak rýchlo prebiehate k inému evanjeliu. (Galatským 1:6)

a ďalej:

Ó, nerozumní Galatskí! Kto vás ománil, [aby ste neboli povolí pravde]? Ved som vám pred oči nakreslil Ježiša Krista, toho ukrižovaného! Len to by som chcel zvedieť od vás, či ste zo skutkov zákona prijali Ducha, a či zo zvestovania viery? Či ste takí nerozumní? Začali ste duchom, a teraz končíte telom? A koľko ste pretrpeli nadarmo? A ozaj, nadarmo. Ale či Ten, ktorý vám dáva Ducha a robí divy medzi vami, (robí to) skutkami zákona, alebo zvestovaním viery? (Galatským 3:1-5)

Toto sú veľmi závažné napomenutia adresované kresťanom. Keď raz uveria v Ježiša, ale potom sa obrátia k zákonu (čo zahŕňa zachovávanie dní), nebudú spasení.

Podobné nebezpečenstvo nájdeme aj v liste Kolosenským 2:16-17:

Nech vás teda nik nesúdi pre pokrm, ani pre nápoj, ani pre sviatok, novmesiac alebo soboty, lebo ony sú len tieňom budúcich vecí, no skutočnosť je Kristus. [4]

Tamojším kresťanom tiež hrozilo nebezpečenstvo, že začnú prijímať ľudské učenie a zachovávať zákon. Z toho, ako Pavol píše, je zrejmé, že kresťania z pohanov nezachovávali ani zákon ani sobotu.

Citované biblické pasáže boli len krátkymi úryvkami, ktoré sú lepšie pochopiteľné po prečítaní celého kontextu.

⚓ 5 Máme zachovávať sobotu podľa Desatora?

Adventisti siedmeho dňa učia, že Mojžišov zákon obsahuje dva druhy zákona: morálny (Boží), ktorý

predstavuje Desatoro a ceremoniálny (Mojžišov), ktorý obsahuje predpisy o obetiach, obriezke, atď. Morálny zákon považujú za večne platný pre všetkých ľudí vrátane dnešných kresťanov, zatiaľ čo ceremoniálny zákon našiel svoje naplnenie v Ježišovi a už platný nie je. V Biblii však takéto rozdelenie nenájdeme, napr. v Nehemiášovi 8:1+8 sa termíny Mojžišov zákon a Boží zákon používajú ako synonymá.

Keď Ježiš spomínal prikázania, vo viacerých prípadoch tým myslel nie len na Desatoro. Keď sa ho bohatý mladík opýtal, aké má zachovávať prikázania, aby získal večný život, Ježiš mu odpovedal:

„Prečo sa ma pýtaš na dobré? Len jeden je dobrý. Ale ak chceš vojsť do života, zachovávaj prikázania!“ On sa ho opýtal: „Ktoré?“ Ježiš povedal: „Nezabiješ! Nescudzoložíš! Nepokradneš! Nebudeš krivo svedčiť! Cti otca i matku a milovať budeš svojho blížneho ako seba samého!“ Mladík mu povedal: „Toto všetko som zachovával. Čo mi ešte chýba?“ Ježiš mu vrazil: „Ak chceš byť dokonalý, choď, predaj, čo máš, rozdaj chudobným a budeš mať poklad v nebi. Potom príď a nasleduj ma!“ Keď mladík počul toto slovo, odišiel smutný, lebo mal veľký majetok. (Matúš 19:17-22)

Ježiš nevymenoval celé Desatoro, a dokonca vynechal sobotu. Na druhej strane spomína prikázanie, ktoré sa v Desatore nenachádza: **Milovať budeš svojho blížneho ako seba samého!** (Levitikus 19:18) Láska k blížnemu znamená oveľa viac, ako neokradnúť ho alebo nezabiť. Ježiš chce poukázať na to najdôležitejšie — máme ho plne nasledovať. Mladíka povzbudil dať nielen časť (dodržiavať niektoré prikázania), ale z celého srdca sa odovzdať službe Bohu. K tomuto postoju Ježiš povzbudzoval ľudí rôznymi spôsobmi. Keď sa ho niekto spýtal, ktoré prikázanie je prvé zo všetkých, odpovedal:

Ježiš odpovedal: „Prvé je toto: »Počuj, Izrael, Pán, náš Boh, je jediný Pán. Milovať budeš Pána, svojho Boha, z celého svojho srdca, z celej svojej duše, z celej svojej mysle a z celej svojej sily!« Druhé je toto: »Milovať budeš svojho blížneho ako seba samého!« Iného, väčšieho prikázania, ako sú tieto, niet.“ (Marek 12:29-31)

Ježiš dal v Jánovi 13:34-35 nové prikázanie bratskej lásky. Svojim učeníkom hlbokým spôsobom vysvetlil, čo majú a čo nemajú robiť. Bolo by veľmi zlé hnevať sa na svojho brata a zároveň sa upokojiť tým, že ho nezabíjam. (Matúš 5:22). Rovnako by bolo zlé žiadostivo hľadať na ženu a upokojiť sa tým, že s ňou necudzoložím (Matúš 5:27). Ježiš nezrušil zákon a Desatoro, ale vysvetlil najhlbší význam zákona. Skrze Desatoro Boh ľudí učil základné morálne princípy. Len tí, kto sa rozhodnú milovať Boha a blížneho zo srdca pochopia, že nasledovanie Ježiša znamená dať všetko a neurčovať odovzdanosti žiadnu hranicu.

V liste Rimanom 7:4-7 Pavol vysvetľuje, že kresťania zomreli zákonu, aby slúžili po novom, v Duchu:

Vari neviete, bratia — veď hovorím takým, čo poznajú zákon -, že zákon panuje nad človekom, dokiaľ žije? Aj vydatú ženu zákon viaže len k žijúcemu mužovi; ak muž zomrie, je oslobodená od zákona muža. Kým teda žije muž, budú ju volať cudzoložnicou, ak patrí inému mužovi. Ale ak muž zomrie, je oslobodená od zákona a nie je cudzoložnicou, ak patrí inému mužovi. Tak ste aj vy, bratia moji, zomreli zákonu skrze Kristovo telo, aby ste patrili inému, tomu, ktorý bol vzkriesený z mŕtvych, aby sme prinášali ovocie Bohu. Lebo kým sme boli v tele, pôsobili v našich údoch hriechne vášne, podnecované zákonom, a prinášali ovocie smrti. Ale teraz sme oslobodení od zákona, lebo sme zomreli tomu, čo nás držalo v zajatí, aby sme tak slúžili po novom, v Duchu, a nie po starom, podľa litery. Čo teda povieme? Je zákon hriechom? Vonkoncom nie! Ale hriech

som poznal iba skrze zákon; ved' by som nevedel o žiadostivosti, keby zákon nehovoril: „Nepožiadáš!“ (Rimanom 7:1-7)

Podľa Pavla kresťania zomreli zákonu a tento stav prirovnáva k vydatej žene, ktorej zomrel manžel. Vo veršoch 4-6 sa zákon vzťahuje na Desatoro, pretože v siedmom verši je z neho citované: „Nepožiadáš!“.

V siedmej a ôsmej kapitole Rimanom sloboda od zákona neznamená zníženie sa pod úroveň Mojžišovho zákona, ale pravý opak – byť schopní nasledovať Ježiša a odovzdať naše životy Bohu. Týmto spôsobom je hlbšie naplnené aj prikázanie o sobote.

✞ 6 Záver: sobota, nedeľa alebo každý deň?

Pre náš vzťah s Bohom je veľmi dôležité mu venovať čas. Prví kresťania si denne našli čas, aby sa spolu modlili, povzbudzovali a vzájomne pomáhali (Skutky 2:37-47; 5:42, Židom 3:12-14). Veríme, že pre každého kresťana je prirodzené využiť voľný čas na budovanie Božieho kráľovstva. Sme radi, že nemusíme pracovať ani v sobotu ani v nedeľu a využiť víkend na stretnutie s bratmi a sestrami vo viere, spoločne chváliť Boha a pomáhať iným ľuďom nájsť cestu k Nemu.

Novozákonné naplnenie soboty nie je v zachovávaní zvláštneho dňa (ani soboty, ani nedele), ale v odovzdaní života Bohu každý deň. Nový zákon nás neučí nahradiť sobotu nedeľou. Keď sa niektoré skupiny veriacich prú o otázku, či máme zachovávať sobotu alebo nedeľu, potom doposiaľ nepochopili Ježišov odkaz. (Viac o našom chápaní v témach: **O živote prvých kresťanov, Cirkev v dobe Nového zákona**).

Boh od nás neočakáva zachovávať nejaké formy, ale úprimne hľadať Jeho vôľu. Pokiaľ zdôrazňujeme jeden deň v týždni, nemôže to ukazovať na nedostatok pripravenosti úplne odovzdať aj zvyšné dni Bohu?

On mu povedal: „Milovať budeš Pána, svojho Boha, celým svojím srdcom, celou svojou dušou a celou svojou myslou! To je najväčšie a prvé prikázanie. Druhé je mu podobné: Milovať budeš svojho blížneho ako seba samého! Na týchto dvoch prikázaniach spočíva celý Zákon i Proroci.“ (Matúš 22:37-40)

Sme si vedomí, že zachovávanie soboty alebo iného dňa je široká téma. V tomto článku sme nemohli vysvetliť všetky otázky. Budeme radi, keď sa na nás obrátite s Vašimi otázkami alebo reakciami.

Pokiaľ máte myšlienky alebo otázky k tomuto textu, budeme radi, keď nám napíšete.

Vaša e-mailová adresa

Vaša správa

Odosla?

Poznámky:

1. Najvyšším Božím prikázáním vždy bolo: „A ty budeš milovať Pána, svojho Boha, celým svojím srdcom, celou svojou dušou a celou svojou silou.“ (Deuteronomium 6:5). Veriaci, ktorí chcú Bohu odovzdať celý život, mu denne slúžia zo srdca, oslavujú ho a chvália ho. Bolo to prirodzené už v čase Starého zákona: Žalm 35:28; 61:9; 71:8, 15, 24; 72:15; 145:2; 1 Kronická 16:37. Tí, ktorí v Boha dúfajú, ho vzývajú každý deň: Žalm 86:3; 88:10. Preto Izraeliti očakávali Mesiáša, „aby sme mu bez strachu slúžili vo svätosti a spravodlivosti pred jeho tvárou po všetky dni nášho života“ (Lukáš 1:74–75).
2. Na rozdiel od Starého zákona, napr. Nehemiáš 13:15–22; Izaiáš 58:13–14; Jeremiáš 17:19–27
3. Toto predpokladáme v ranom období prvotnej cirkvi. Potom, čo bolo evanjelium hlásané pohanom, máme dôvody sa domnievať, že napr. apoštol Peter (Galatským 2:14) a Pavol (1 Korinským 9:19–22) prestali sobotu zachovávať.
4. Sviatky sú tu zoradené podľa ich ročnej frekvencie: ročné, mesačné a týždenné židovské sviatky.

© 2021 www.krestania.info - Všetky práva vyhradené.

Uvedené biblické pasáže sú prevzaté z prekladov: Preklad prof. Jozefa Roháčka © 1936 - 1969, Evanjelický preklad © 1995 - podľa prekladu redakčnej komisie Slovenskej evanjelickej cirkvi a.v. v SR a Katolícky preklad © 1968 Slovenský ústav sv. Cyrila a Metoda, Rím, b. t. 1968.

Články zverejnené na týchto webových stránkach alebo ich časti môžu byť použité v nezmenenej forme pre súkromné účely.

Publikovanie alebo použitie týchto dokumentov v akejkolvek inej forme alebo pre akýkoľvek iný účel podlieha nášmu súhlasu.

Webová stránka môže obsahovať odkazy na internetové stránky tretej strany. Ich zverejnenie neznamena, že ich obsah schvaľujeme, prijímame alebo s ním súhlasíme.